

България има нужда от такива герои като Левски

Есе на Галена Василева – 8 а клас

Васил Левски! За Апостола на българската свобода могат да се кажат много и различни неща. Повечето от тях вече са изречени. Да се пише за Левски е още по-трудна задача - той е идеален образ, дълбоко запечатан в съзнанието на всеки българин. Името му е синоним на свободата и на дълбоката вяра в Идеала.

Силният характер, будният ум, несломимият дух и неизмеримата му смелост са го направили безсмъртен. Животът и делото на Апостола многократно са описвани и изследвани от български и чужди автори, въпреки всичко за него винаги има какво да се каже. Загадка си остава силата на онзи порив на Апостола, който го кара да остави близките си, да зарече смирения си живот на човека-роб и да се издигне до символ на свободата.

Васил Кунчев е роден в най-обикновено българско семейство, в такава, в каквото са родени хиляди други българи. Неговото образование не е по-различно от това на повечето момчета, учили в популярните по това време килийни училища, въпреки това Левски е различен. Възхищение будят неговата силна любов към Свободата, пълното отдаване на Идеала за свобода, на искрената обич към изстрадалия български народ. През краткия си живот момчето от Карлово си спечелва имена като Левски, Дякона, но в съзнанието на своя народ си остава просто Апостола. Безброй са мъжете, загинали в името на свободата, но Левски е един!

Роден в края на едно петвековно робство и убит само няколко години преди мечтаното освобождение, Левски не доживява свободата на България, а дава всичко за нея. И въпреки това е свободен, защото неговият дух, силен характер и житейски принцип говорят не за покорен роб, а за истински свободен човек. А как виждаме Левски във века на високите технологии и прогреса на човешката цивилизация? Дали неговият образ е все така познат, все така известен и обичан?! Като българи знаем ли и почитаме ли достатъчно делото и личността на Левски?! Левски е не само национален герой, той е философия, пример, който никога не бива да се забравя, особено сега.

Ако попитаме едно обикновено дете от квартала кой е Левски, то най-вероятно ще отговори: „Един от най-големите български отбори със сини екипи.“ или ако имаме късмет ще каже: “Борец за свободата на България.“ Достатъчно ли е това за нас като народ, който трябва да се прекланя и гордее силно с личността на Апостола?!